

Primul contact cu apa... Bucuria de a învăța înotul a luat locul fricii

Ștrandul Tineretului — o „uzină de înotători"

Și de data aceasta, începutul sezonului estival a marcat, ca in fiecare an de altfel, inaugurarea centrului de inițiere in înot de la Ștrandul Tineretului. Poposind aici am aflat o serie de amănunte interesante în legătură cu organizarea și desfășurarea cursurilor. Copiii intre 5 și 14 ani au posibilitatea ca urmînd lecțiile centrului timp de 18 zile (un ciclu) să se inițieze in înot. O intreagă armată de antrenori și instructori este mobilizată pentru a-i invăța pe cei mici să inoate. Se depun toate eforturile pentru a se atinge două scopuri propuse, prin care natația să fie introdusă in rindurile marii mase a tineretului și anume: **invățarea inotului de către copii pentru dezvoltarea fizică și intărirea sănătății lor și invățarea corectă a diverselor procedee de inot pentru selecționarea copiilor cu aptitudini in cluburile de performanță.**

Se vor putea realiza cele două deziderate? Trei dintre instructori — Dan Ionescu, Florin Popa și Grigore Costescu — ne-au asigurat că aceste obiective vor putea fi atinse. Profesorii ne-au dat și citeva amănunte legate de felul in care copiii invață să inoate. În primele zile cei mici sint obișnuiți cu apa pentru a le îndepărta frica, aceasta realizindu-se cu ajutorul unor jocuri cu mingea. Pe plajă, copiii execută exerciții pregătitoare pentru coordonarea corectă a mișcărilor. Apoi ei învață respirația în apă, coordonată cu mișcările de inot.

La sfirșitul ciclului are loc un examen in care tinerii înotători primesc brevete cu calificative pentru felul în care au invățat să înoate. Astfel, cei ce se prezintă foarte bine primesc brevetul de **„delfini"**; cei ce obțin nota bine devin **„peștișori"**, iar calificativul de satisfăcător dă dreptul la brevetul de **„broscuțe"**.

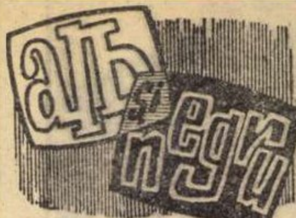
Considerăm că organizarea — la sfirșitul cursului — a unor întreceri examen — are un caracter stimulativ și reprezintă un factor pozitiv. Copiii sint îndemnați astfel să obțină calificativul cel mai invidiat, acela de **„delfin"**. Așa se face că marea majoritate a copiilor știu să înoate foarte bine la capătul celor 18 zile.

În prima serie au fost înscriși 350 de copii, într-a doua — 750.

RODICA VIȘAN

Una din primele lecții de înot. În fotografie: „broscuțele" profesorului Victor Ionescu învață startul

ATENȚIE, CIINE RAU!

Feriți-vă să-i ieșiți în cale ciclistului NICOLAE PELCARU, mai ales cînd este în toane rele! — De ce? Ne calcă cu bicicleta? — Mai rău, vă bate. Și încă zdravăn!

Așa a procedat, de pildă, zilele trecute, cu fratele său bun, Vasile Pelcaru. Ambii lucrează la Combinatul poligrafic „Casa Scînteii", secția „Offset". Nicolae Pelcaru, incriminînd un... conflict familial, a ținut să-l rezolve la locul de muncă, cu palme, pumni și, cum arată buletinul medico-legal, **„contuzii la cap și față provocate prin lovire cu un corp dur"**.

Cît de... dure ar trebui să fie cuvintele pe care să le adresăm acestui înrăit huligan? Poate că, pe lîngă măsurile administrative, care se vor lua (și care ar putea merge pînă la desfacerea contractului de muncă) va avea de spus ceva și clubul sportiv „Voința", din care face parte N. Pelcaru. Altminteri, nu vedem altă soluție decît aceea de a agăța la ușa atelierului în care lucrează bătăușul un afiș cu titlul notei de mai sus.

„LECȚIA"

La Ploiești a avut loc, recent, un concurs de atletism pentru copii. Nimic neobișnuit. În multe orașe ale țării au loc în aceste zile asemenea întreceri.

Neobișnuitul începe de la festivitatea de premiere, pe care — din păcate — fusese însărcinat s-o organizeze și s-o conducă antrenorul Alexandru Mițu.

Acesta (să vezi și să nu crezi) și-a însușit premiile care se cuveneau copiilor. Era vorba despre dulciuri și diplome.

Ce-o fi făcut antrenorul A. Mițu cu diplomele?...

SURPRIZELE...

Afișe mari, așezate în locurile cele mai vizibile ale orașului Gherla, îi invitau pe cei dornici de a petrece o zi în aer liber la duminica cultural-sportivă organizată în parcul sportiv. Programul era — de ce n-am spune-o — ademenitor:

ORA 9—16: Întreceri sportive (fotbal, volei, atletism, popice etc.).

ORA 16—20: Program cultural.

ORA 20—21: Dans și surprize.

Intrarea liberă

Într-un mod cu totul de neînțeles, programul a început exact invers, adică cu surprizele. Prima era la... poartă, unde — în ciuda afișelor — vizitatorilor li s-a pretins bilet de intrare. Pasă-mi-te, în program figura jocul de fotbal C.I.L. Gherla — Unirea Dej care nu poate fi văzut gratis. Oamenii s-au căutat în buzunare au plătit și au văzut meciul, așteptînd apoi celelalte întreceri. Celelalte întreceri nu s-au mai ținut! Terenurile de volei au rămas pustii, iar popicăria cu lacăt la ușă. N-a avut loc nici programul cultural, nu s-a organizat nici bufetul, cu promisa bere rece, și nici dansul.

Tocmai d-aia ne-am gîndit să le facem noi puțină... muzică organizatorilor. Ca să aibă și ei o surpriză...

Rubrică redactată de

VALERIU CHIOSE și DAN GÂRLEȘTEANU

după scrisorile corespondenților noștri

„Cenușăreasa" — la primul bal...

Universitatea Cluj a promovat în prima categorie la handbal

Deși toamna e vremea roadelor, în sport catalogările se fac cam la începutul verii, atunci cînd, după ultima etapă a campionatelor, se trage, la majoritatea sporturilor, cortina.

La rampă, pentru a fi aplaudați, sînt chemați performerii.

Sportul clujean și-a întocmit deja lista „laureaților"; printre ei, echipa de handbal „Universitatea" (băieți), debutantă în prima categorie. Studenții au reușit astfel să aducă pentru prima dată „șaptele" clujean în rîndul celor mai bune echipe din țară, înnobilînd poziția de cenușăreasă pe care a deținut-o acest sport în orașul someșean.

Examenul lor de... admitere n-a constat într-un singur concurs, ci s-a desfășurat pe perioada unui an întreg, timp în care tinerii handbaliști clujeni au demonstrat constanța unei forme bune, rezultat al unei serioase pregătiri.

— Care au fost „coordonatele" pe care v-ați axat activitatea la începutul campionatului recent încheiat?

— Cînd am pornit la drum nu ne-am propus ca scop principal promovarea, ne spune antrenorul echipei, Romeo Sotiriu. Vedeam în campionatul studențesc, în primul rînd, o formulă de a ne roda și a ne fortifica forțele. Țineam însă la o comportare meritorie și la un loc onorabil. Campionatul mi-a descoperit însă niște elevi ambițioși care au depus mult interes în pregătire, preocupați în adevăratul sens al cuvîntului de campionatul în care erau angrenați. O probă a dăruirii lor mi-au dat-o cu ocazia turneului final pentru „Cupa F.R.H." — ținut la sfîrșitul lunii februarie, cînd au renunțat la binemeritata lor vacanță studențească pentru a pregăti participarea. Și, satisfacția finală le-a recompensat efortul depus: ei au cîștigat cupa rezistînd unor formații „veterane" în handbal ca Dinamo București, Dinamo Bacău, Universitatea București. Eu nu am avut decît „să speculez" această chemare a lor și să o canalizez spre locul pe care ei l-au dorit și meritat, cu certitudine.

— Care dintre băieți a dat cel mai mare randament?

— Mi-e foarte greu să aleg. Menționez totuși pe Mihai Redeș, Dieter Roth, Constantin Panțiru, Günther Spek. Afirm totuși (deși se spune că valoarea, dacă e valoare, trebuie să ți-o remarce alții, nu tu) că noi posedăm cîteva talente autentice, cu însușiri deosebite pentru handbal și cu mari posibilități de dezvoltare. Ei sînt încă prea tineri, n-au avut timp să se descopere ca niște valori. Au fost cu toții niște copii ascultători.

— Greutăți?

— Adevăratele de-abia acum or să înceapă. Trebuie să recunosc că, în momentul de față, noi sîntem sub nivelul echipelor de categorie A. Mă refer la concepția tactică a echipei (acum sîntem abia în formare), la jocul nostru în apărare (sîntem cam „fragili", practicăm un joc mult prea... elegant) și la lipsa noastră de experiență. Campionatul studențesc (în care participă unele echipe ce s-au înființat de-abia anul trecut) nu ne-a solicitat prea mult și nu ne-a pregătit pentru saltul în „A". Un meci contra echipei lui Gruia sau celei a lui Moser ne vor ridica infinit mai multe probleme și nu vreau să cred că noi vom fi cei care vom ajuta viitoarele noastre partenere de joc să-și îmbogățească... golaverajul. Vom folosi la maximum perioada pînă la începerea campionatului încercînd să micșorăm handicapul — sub raport tehnic — care ne desparte de componentele categoriei A.

★

Fără a fi reușit performanța colegilor lor — promovarea în categoria superioară — handbalistele de la „Universitatea" Cluj au merite peste care nu putem trece fără a le menționa. Ele au păstrat permanent supremația în campionatul studențesc, pierzînd duelul cu Politehnica Galați numai printr-un calcul, regulamentar de altfel, de clasament. La un număr egal de puncte cu actuala promovată (32), superioară în golaveraj acesteia (300/111, față de 179/80), „Universitatea" pierde calificarea din cauza unei prevederi regulamentare care pune pe primul loc numărul de victorii, „socoteală" ce privilegiază Galațiul: Politehnica 16—0—2; „Universitatea" 15—2—1. Oare nu ar fi mai indicat ca, în viitor, în balanță să atîrne mai greu suma meciurilor cu rezultat pozitiv — jocuri cîștigate și egale — decît prevederea care este astăzi în vigoare?

Am făcut profesorului Tiberiu Rusu observația că, în prima jumătate a campionatului, comportarea și randamentul echipei pe care o antrenează au fost superioare celor din retur.

— Fetele au pornit decise să-și adjudece primul loc, ne spune dînsul. Și, turul le-a dat această satisfacție, dar le-a inoculat, în același timp, părerea că echipa noastră ar fi superioară celorlalte partenere de întrecere, că în contextul în care jucăm nu sîntem solicitați la valoarea noastră. De aici, demobilizare: o slăbire a ritmului de pregătire și a interesului față de întreceri. Așa se explică și acel 9—9 pe teren propriu, cu I.C.F.-ul, realizat tocmai atunci cînd noi aveam nevoie de o victorie mai mult ca de apă. Greșelile, fie ele chiar numai de interpretare, se plătesc.

★

Un clasament prin adițiune (locul I băieți + locul II fete) aduce Clujul pe primul loc în ierarhia handbalului studențesc. O dovadă certă că în acest centru universitar există mari posibilități pentru soarta acestui sport.

NUȘA MUȘCELEANU